

- 2) Państwowe Przedsiębiorstwo Geodezyjne (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-11, poz. 117),
 3) Państwowe Przedsiębiorstwo Fotogrametrii i Kartografii (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-11, poz. 117).

§ 2. Uprawnienia, określone w art. 14 ust. 2 dekretu o przedsiębiorstwach państwowych, wykonuje

Prezes Głównego Urzędu Pomiarów Kraju z zastrzeżeniem uzyskania w każdym przypadku zgody Prezesa Rady Ministrów.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

452

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 16 kwietnia 1951 r.

w sprawie zużywania (wykorzystania) ciepła odpadkowego.

W wykonaniu § 4 pkt 3 uchwały Prezydium Rządu z dnia 8 listopada 1950 r. w sprawie oszczędności węgla w gospodarce narodowej (Monitor Polski Nr A-123, poz. 1526) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Przedsiębiorstwa i zakłady przemysłowe są obowiązane do zużywania ciepła odpadkowego, używanego w toku procesów produkcyjnych i nie wykorzystanego w tych procesach, w przypadku gdy nakłady materialne na urządzenia przeznaczone do wykorzystania tego ciepła są gospodarczo uzasadnione.

2. W szczególności należy wykorzystać następujące rodzaje ciepła odpadkowego:

- 1) ciepło spalin uchodzących z pieców przemysłowych, kotłów, silników itp. Zakres chłodzenia spalin dyktują warunki gospodarcze, przy czym dolną granicę opłacalności chłodzenia w zależności od warunków technicznych określa temperatura około 200°C;
- 2) ciepło spalin uchodzące z pieców przemysłowych o temperaturze powyżej 500°C, o czasie użytkowania powyżej 4.000 godzin rocznie i zużywających powyżej 1 tony węgla na godzinę (lub równoważną ilość innego paliwa), które może być wykorzystane do wytwarzania pary w kotłach bezpaleniskowych;
- 3) parę odlotową stałych silników parowych pracujących na wydmuch — do celów ogrzewniczych i technologicznych, pędząc te silniki przy niewielkiej przeciwności. W przypadku, gdy zastosowanie niewielkiej przeciwności nie jest możliwe, należy parę skraplać i kondensat zużytkować;
- 4) kondensat pochodzący z napędów silników, z procesów technologicznych i ogrzewania należy zbierać, w razie potrzeby oczyszczać i wykorzystywać dla celów technologicznych lub do zasilania kotłów;
- 5) ciepło wody odpływającej z systemów chłodniczych pieców, maszyn i urządzeń przemysłowych przez zasilanie nią urządzeń zużytkujących ciepłą wodę.

§ 2. Przy projektowaniu nowych zakładów przemysłowych i rozbudowie istniejących należy przewidzieć wykorzystanie ciepła odpadkowego.

§ 3. Należy dążyć do wykorzystania jako opału odpadków, które nie znajdują żadnego innego zastosowania w produkcji, a posiadają wystarczającą wartość opałową i mogą być spalane oddzielnie lub z dodatkiem innego paliwa.

§ 4. W celu wprowadzenia w życie zasad, podanych

w niniejszym zarządzeniu, właściwi ministrowie, którym podlegają przedsiębiorstwa i zakłady przemysłowe, poleca:

- 1) opracowanie przez właściwe komórki organizacyjne szczegółowych wytycznych z zakresu zużywania ciepła odpadkowego w podległych im przedsiębiorstwach;
- 2) przeanalizowanie przez centralne zarządy wielkości ciepła odpadkowego powstającego w podległych im przedsiębiorstwach i zakładach przemysłowych;
- 3) opracowanie przez centralne zarządy planu zainstalowania urządzeń dla wykorzystania ciepła odpadkowego i przedłożenie sobie tych planów do zatwierdzenia;
- 4) uwzględnianie przez biura projektowe i komisje oceny projektów inwestycyjnych przy projektowaniu nowych i rozbudowie istniejących zakładów przemysłowych — konieczności wykorzystania ciepła odpadkowego.

§ 5. 1. Właściwi ministrowie, o których mowa w § 4, będą składać Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego kwartalne sprawozdania z przebiegu akcji wykorzystania ciepła odpadkowego i wykorzystania jako opału palnych odpadków.

2. W sprawozdaniach, o których mowa w ust. 1, należy w szczególności podawać:

- 1) ilość przedsiębiorstw, w których przewiduje się wykorzystanie ciepła odpadkowego;
- 2) przewidywaną roczną oszczędność w tonach węgla w wartości opałowej 7.000 kcal/kg (paliwa umownego), która zostanie osiągnięta po zainstalowaniu urządzeń umożliwiających wykorzystanie ciepła odpadkowego oraz przewidywane nakłady na instalację tych urządzeń i utrzymanie ich w ruchu;
- 3) osiągniętą do końca okresu sprawozdawczego oszczędność w tonach paliwa umownego na skutek uruchomienia urządzeń do wykorzystania ciepła odpadkowego oraz nakłady poniesione przy instalowaniu i utrzymywaniu w ruchu tych urządzeń;
- 4) rodzaj, ilość i sposób wykorzystania jako opału odpadków.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 16 kwietnia 1951 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

453

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 10 kwietnia 1951 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 7 kwietnia 1950 r. w sprawie ustalenia rodzajów i gatunków oraz określenia składników wędlin, wyrobów wędliniarskich i konserw mięsnych.

Na podstawie § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 24 marca 1950 r. w sprawie

unormowania wyrobu i obrotu przetworami mięsnymi (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 120) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 7 kwietnia 1950 r. w sprawie ustalenia rodzajów i gatunków oraz określenia składników wędlin, wyrobów wędliniarskich i konserw mięsnych (Monitor Polski Nr A-43, poz. 500 i z 1951 r. Nr A-6, poz. 81) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w pozycjach oznaczonych numerami 15—19, 23—48, 65—68 i 77, pod lit. B w pkt I zatytułowanym „Przyprawy“ po liczbie wyrażającej wagę pieprzu (natu-

ralnego) dodaje się wyrazy: „lub pieprz ziołowy (namiaszka pieprzu) podwójnej wagi“;

- 2) w pozycjach, oznaczonych numerami 40—43 i 45—47, wyrazy zawarte pod lit. B w pkt II zatytułowanym „Osłonka“ uzupełnia się na końcu wyrazami „lub żołądek wieprzowy“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. A. Mierzwiński

454

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 12 kwietnia 1951 r.

zmieniające załącznik do zarządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 lutego 1951 r. w sprawie powołania samodzielnych referatów zatrudnienia prezydentów powiatowych (miejskich) rad narodowych.

Na podstawie § 18 ust. 2 uchwały Rady Ministrów z dnia 17 kwietnia 1950 r. — Instrukcja Nr 3 w sprawie tworzenia wydziałów i referatów prezydentów rad narodowych (Monitor Polski z 1950 r. Nr A-57, poz. 655 oraz z 1951 r. Nr A-9, poz. 136) zarządza się, co następuje:

§ 1. W załączniku do zarządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 lutego 1951 r. w sprawie powołania samodzielnych referatów zatrudnienia prezydentów powiatowych (miejskich) rad narodowych (Monitor Polski Nr A-22, poz. 272) wprowadza się zmiany następujące:

- a) w ustępie dotyczącym województwa warszawskiego — po wyrazie „w Warszawie“ wyraz „i“ zastępuje się przecinkiem, a po wyrazach: „w Gro-

dzisku Maz.“ skreśla się średnik i dodaje się wyrazy: „i w Sierpcu“;

- b) w ustępie dotyczącym województwa gdańskiego — skreśla się wyraz „Elblągu“, a po wyrazie „Sztumie“ skreśla się średnik i dodaje się wyrazy: „oraz Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Elblągu“;

- c) w ustępie dotyczącym województwa wrocławskiego — po wyrazie „Wrocławiu“ skreśla się średnik i dodaje się wyrazy: „oraz Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Świdnicy“.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: K. Rusinek

455

OKÓLNİK PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 3 kwietnia 1951 r.

w sprawie wykazów spółdzielni, którym mogą być udzielone zamówienia w zakresie robót budowlanych.

W związku z postanowieniami § 1 zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 23 marca 1951 r. w sprawie spółdzielni, którym mogą być udzielane zamówienia w zakresie robót budowlanych na równi z przedsiębiorstwami państwowymi (Monitor Polski Nr A-28, poz. 363), dotyczącymi ustalenia wykazów spółdzielni, którym mogą być udzielane zamówienia na równi z przedsiębiorstwami państwowymi, wyjaśnia się, co następuje:

1. Podstawą wpisania spółdzielni na wykaz spółdzielni, którym mogą być udzielane zamówienia w zakresie robót budowlanych na równi z przedsiębiorstwami państwowymi, jest stwierdzenie, iż dana spółdzielnia ze względu na jej stan organizacyjny i finansowy, kwalifikacje fachowe kierownictwa może należycie wykonać roboty budowlane, inwestycyjne, remontowo-budowlane lub konserwacyjne.

2. Do stwierdzenia okoliczności, o których mowa w ust. 1, oraz do wydania decyzji o wpisaniu spółdzielni na wykaz właściwym jest wydział przemysłu prezydium wojewódzkiej rady narodowej (Rady Narodowej m. st. Warszawy lub m. Łodzi) po zasięgnięciu opinii wydziału budownictwa oraz właściwego oddziału Banku Inwestycyjnego.

3. Wpisanie na wykaz następuje na wniosek spółdzielni, zaopiniowany przez właściwy związek branżowy

spółdzielni pracy lub związek spółdzielni rzemieślniczych.

4. Wykazy powinny wskazywać nazwę spółdzielni, jej siedzibę oraz określać przedmiot działania, jak np. roboty budowlane, roboty elektryczne, drobne roboty remontowo-budowlane, konserwacje itp.

5. Z wykazów należy sporządzać kopie, z których jedna powinna pozostać w prezydium wojewódzkiej rady narodowej, a następne powinny być przesłane do prezydentów powiatowych (miejskich) rad narodowych. Kopie wykazów powinny być udostępnione do wglądu przedstawicielom jednostek gospodarki uspołecznionej. Dotyczy to również wszelkich zmian w wykazach.

6. W przypadku skreślenia spółdzielni z wykazu przed upływem terminu ważności wydanego zaświadczenia należy zażądać jego zwrotu.

7. Spółdzielnie, zamieszczone na wykazach spółdzielni, ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Budownictwa w trybie określonym okólnikiem Ministra Budownictwa Nr 29 z dnia 24 sierpnia 1949 r. w sprawie udzielania zamówień spółdzielniom (Dz. Urz. Min. Budownictwa Nr 12 z 1949 r.), zachowują swe uprawnienia i powinny być wniesione na wykazy, o których mowa w niniejszym okólniku.

Prezes Centralnego Urzędu Drobnej Wytwórczości:
A. Zebrowski

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów.

Redakcja: Prezydium Rady Ministrów — Biuro Prac Ustawodawczych, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 46/48
Administracja: Administracja Wydawnictw Prezydium Rady Ministrów, Warszawa, ul. Bracka 20a.